Et in templo erit abhominatio deso
lationis et usque consummationem et fi
X,1 nem perseverabit desolatio. Anno ter
tio cyri regis persarum verbum revelatum
est danihel cognomento baltessar
et verum verbum et fortitudo magna.
Intellexitque sermonem intellegentia
est enim opus in visione. In diebus
illis ego danihel lugebam trium ebdo
madarum dierum. Panem desiderabilem
non comedi et caro et vinum non introi
erunt in os meum sed neque unguento
unctus sum donec complerentur
trium ebdomadarum dies. Die autem vi
cesima et quarta mensis primi.
Et eram iuxta fluvium magnum qui est
tygris. Et levavi oculos meos et vidi
et ecce vir unus vestitus lineis et re
nes eius accincti auro obrizo. Et cor
pus eius quasi chrysolitus et facies eius ve
lut facies fulguris et oculi eius ut lampas
ardens. Et brachia eius et quae deorsum
usque ad pedes quasi species aeris can
dentis. Et vox sermonum eius ut vox mul
titudinis. Vidi autem ego danihel solus
visionem. Porro viri qui erant me
cum non viderunt. Sed terror nimius in
ruit super eos et fugerunt in absconditum.
Ego autem relictus solus vidi visionem
grandem hanc et non remansit in me
fortitudo. Sed et species mea inmu
tata est in me et emarcui nec habui
quicquam virium. Et audivi vocem ser
monum eius et audiens iacebam conster

natus super faciem meam. Vultusque
meus herebat terrae. Et ecce manus
tetigit me et erexit me super
genua mea et super articulos ma
nuum mearum. Et dixit ad me dani
hel vir desideriorum tu es. Intellege
verba quae ego loquor ad te et
sta in gradu tuo. Nunc enim missus sum
sum ad te. Cumque dixisset mihi ser
monem istum steti tremens. Et ait
ad me noli metuere danihel quia
ex die primo quo posuisti cor tuum
ad intellegendum ut te adfligeres
in conspectu dei tui. Exaudita
sunt verba tua et ego veni prop
ter sermones tuos. Princeps autem
persarum restitit mihi xx et uno diebus.
Et ecce michahel unus de principibus
primis venit in adiutorium meum.
Et ego remansi ibi iuxta regem
persarum. Veni autem ut docerem te quae
ventura sunt populo tuo in no
vissimis diebus quoniam adhuc visionem
in dies. Cumque loqueretur mihi hu
iuscemodi verbis deieci vultum
meum ad terram et tacui. Et ecce quasi
similitudo filii hominis tetigit la
bia mea. Et aperiens os meum locu
tus sum et dixi ad eum qui stabat
contra me. Domine mi in visione
dissolutae sunt compages meae et ni
hil in me remansit virium et quo X,17
modo poterit servus domini mei loqui
cum domino meo. Nihil [enim] in me re

License: public_domain – München, Bayerische Staatsbibliothek, Clm 29265(7, 16v – Old Testament
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-whvz/10120/73696)